

CORONA: EN FAGLIG ØJENÅBNER

Meget er besværligt,
men corona betyder også,
at vi finder på nye løsninger
og tiltag, lyder det fra fire
socialpædagoger

FOTO: PRIVAT

#socialpædagog

Jeg hedder Christina Zamora Bugge, er 31 år og arbejder på Sødisebakke i Mariager – en døgninstitution for voksne med udviklingshæmning. Oprindeligt er jeg kontoruddannet, men indså hurtigt, at mit arbejdsliv ikke skulle foregå bag en computerskærm. I dag er jeg glad for, at jeg sadlede om og uddannede mig til socialpædagog i stedet. For relationsarbejdet, der er alfa og omega i faget, viser mig dagligt, hvor meget man kan give – og betyde for andre mennesker. Sidste år flyttede en ældre kvinde ind hos os. Da jeg fortalte mit efternavn, Bugge, begyndte hun straks at kalde mig 'Buggi'. Det blev hurtigt til 'Mummi' – som en Mummitrolde. Det grinede vi meget af, og kælenavnet åbnede vores relation. Så i dag spørger hun mine kolleger, hvor 'Mummi' bliver af, når jeg ikke er på arbejde. Det, at jeg bliver husket og savnet, når jeg ikke er der, fortæller mig, at jeg har gjort en forskel i hendes liv. Og nåh ja – så kom jeg tilmed til at præsentere mig som 'Mummi' på et konflikthåndteringskursus forleden. X

Kolofon

Udgives af Socialpædagogerne, Brolæggerstræde 9, 1211 København K. Tlf. 7248 60 00. sl.dk // Ansvarshavende Forbundsformand Benny Andersen // Redaktion Søren Lauridsen (chefredaktør), sln@sl.dk, Tina Løvbom Petersen, tln@sl.dk, Malene Dreyer, mad@sl.dk, Jakob Ravn Fjordbo, jaf@sl.dk, Lea Holtze, hol@sl.dk // Kontakt redaktionen på nyhedsrum@sl.dk // Layout René Hart // Produktion KLS PurePrint A/S // Læserbreve Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. Vi opfordrer til, at indlæg højst fylder 2.000 anslag, og redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte. Læserbreve med injurerende indhold afvises. Indlæg sendes til nyhedsrum@sl.dk // Annoncer Se annonceinformation på socialpaedagogen.sl.dk // Oplag 45.000 i perioden 01.07.17-30.06.18 // Redaktion af 10/2020 er afsluttet 16.10.2020. Næste nummer udkommer i uge 50, 2020 // Forsidefoto Tor Birk Trads // 77. årgang // ISSN 0105-5399

Magasinet er 100% fri for skadelige/hormonforstyrrende kemikalier og er certificeret efter verdens strengeste miljøcertificering.

Vi tager ansvar for indholdet og er tilmeldt

Danske Medier OPLAGSKONTROL

37

Den største og sværeste faglige opgave er at rumme den utryghed og angst, nogle borgere føler. De reagerer kraftigere nu, end de gjorde under nedlukningen i foråret. For nu ved de, hvad der kan ske, hvis det hele lukker ned igen.

— Dorthe Stenmann Friis, socialpædagog på Bo- og støttetilbuddet Sydøst

PORTRÆT

8

Uddannelseskrav
Det kræver høj faglighed, når man arbejder med udsatte mennesker. På den sikrede døgninstitution Kompasset ansætter Maria Hæstrup kun faglært personale

FOTO: CATHERINE ERTMANN

26

Kongres2020
Corona har vist, at medlemmerne af Socialpædagogerne lyser op som faglige fyrtårne, siger forbundsformand Benny Andersen før forbundets kongres. Arbejdsmiljø og faglige kompetencer er noget af det, han vil kæmpe for i den kommende periode

FOTO: KASPER LØFTGAARD

TEMA

16

Brugerbaggrund
Fagligheden kan blive påvirket, hvis en socialpædagog selv har været fx anbragt, psykisk syg eller misbruger. Bring fortiden i spil, lyder et råd

LÆS ONLINE

RAMT AF CORONA:
Bevar roen, og husk fagligheden

Mange sociale tilbud oplever smitteudbrud hos borgere og personale. Bevar roen, husk fagligheden, og tal med kollegerne, lyder rådene fra ledelse og TR på et bosted, der blev ramt.

Læs artiklen på
socialpaedagogen.sl.dk

INTERVIEW

4

Krav til OK21

Løn fik en klar førsteplads, da medlemmer og hovedbestyrelsen prioriterede krav til OK21

14

Sofa

Karina og Grys tværfaglige samarbejde som lærer og socialpædagog styrker dem begge

24

Kongres2020

To hospitalspædagoger fik løftet den faglige bevidsthed og stolthed, efter de tog initiativ og fik støtte til en netværksdag

42

Springet

FOTO: TOR BIRK TRADS

Mathias Gliemann Hemmer kan for alvor mærke sin uddannelse folde sig ud i praksis

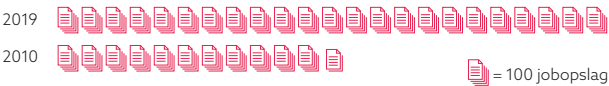
LÆS DIT FAGBLAD ONLINE PÅ
socialpaedagogen.sl.dk/fagblad

Fællesfront mod ensomhed på bosteder

Ca. hver ottende dansker med udviklingshandicap har ikke en eneste ven eller kontakt til familiemedlemmer. Derfor går Socialpædagogerne, LEV og Røde Kors nu sammen om venskabsprojektet MINven, der skal hjælpe mennesker med udviklingshandicap på fortrinsvis bosteder ud af ensomhed gennem venskaber med frivillige. X

Efterspørgslen på socialpædagoger stiger

Jobopslag, der efterspørger socialpædagoger

En undersøgelse, Damvad Analytics

har lavet for Socialpædagogerne, viser, at antallet af jobopslag, der efterspørger socialpædagoger, er steget med 100 pct. på ni år. Mens 1.150 jobopslag i 2010 søgte socialpædagoger, var tallet i 2019 steget til 2.300. X

Socialministeren ønskede tillykke

På Socialpædagogernes Dag den 2. oktober tikkede lykønskninger ind på de sociale medier fra kolleger, brugerorganisationer og politikere – fx fra socialminister Astrid Krag (S) på Twitter:

- Med jeres faglighed, empati og nærvær er I med til at hjælpe udsatte borgere til at få et bedre liv. Jeres engagement er stort. For de piger og drenge, der har det sværest, og for borgere med handicap. Tak for jer.

Kommunalchefer:

STYRK DE NY- UDDANNEDES FAGLIGHED

– Vi ser alt, alt for mange nyuddannede (socialpædagoger red.), som ikke er klædt tilstrækkeligt på til at kunne løfte opgaver på det specialiserede socialområde, hvor en tredjedel af dem ender med at arbejde. Sådan lyder opråbet fra seks kommunale topchefer i et debatindlæg i Danske Kommuner. Som Socialpædagogerne ønsker de seks ledere en styrket specialisering af social- og specialpædagoger på uddannelsen. X

11. november Socialpædagogernes kongres

Følg kongressen på sl.dk/kongres2020

10. november Webinar om magt-anvendelse, Socialstyrelsen

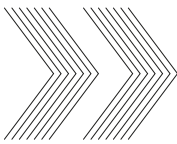
Tilmeld dig på socialstyrelsen.nemtilmeld.dk/478/
Tilmeldingsfrist
5. november kl. 23:55.

Webinar om motivationsarbejde

Bliv klogere på balancen mellem magtanvendelser og det professionelle arbejde med borgernes selvstændighed og udvikling i Socialpædagogernes nye webinar med Per Revstedt. Her deler den svenske psykolog, psykoterapeut og forfatter ud af 40 års erfaringsarbejde med borgere, der ikke forekommer motiverede for at lave om på deres tilværelse. X

Se webinar et her: sl.dk/webinar

Vi har været vedholdende og løsningsorienterede hele vejen igennem, og jeg er stolt af, at vi nu er i mål med, at det psykiske arbejdsmiljø får sin egen lov, der også sætter fokus på de påvirkninger i det psykiske arbejdsmiljø, som er relevante for vore arbejdspladser.

— Socialpædagogernes forbunds-næstformand, Marie Sonne, om den nye bekendtgørelse om psykisk arbejdsmiljø, som Arbejdstilsynet offentliggjorde 30. september

1.954

medlemmer kom i en digital afstemning med indspark til, hvilke emner der skal med til forhandlingsbordet, når overenskomstforhandlingerne for 2021 går i gang. Løn fik en klar førsteplads – efterfulgt af pension og arbejdsmiljø. Forbundsformand Benny Andersen takker for bidragene, som blev brugt, da hovedbestyrelsen prioriterede kravene til forhandlingerne:

– Jeg er glad for hovedbestyrelsens klare prioritering, som jo også er helt i tråd med de krav, vi har modtaget fra jer. Det handler først og fremmest om at sikre jeres realløn. Det er det, vi vil kæmpe for. X

NEJ TIL PROFIT

REGERINGEN er kommet med et udspil på socialområdet. De vil have et forbud mod, at private kan trække penge ud til egne lommer som ejere af tilbud på det sociale område. Dét forbud har vi ønsket i mange, mange år, så jeg er virkelig tilfreds med, at det nu er på bordet.

Med udspillet er fulgt en ret heftig debat, hvilket er ganske logisk. For det handler om et helt grundlæggende syn på, hvordan vi gerne vil have indrettet vores velfærdssamfund. Vi ønsker et forbud. Adgangen til at trække overskud ud giver en risiko for dumpning af kvalitet – bl.a. ved, at de kommercielle private tilbud har meget stærke incitamenter til at tage borgere ind, der ikke passer i målgruppen, til at ansætte ufaglært personale uden faglig indsigt eller til ikke at have en overenskomst, der sikrer ordnede forhold for medarbejderne.

Og det er ikke lig med, at vi ikke ønsker private aktører, som vi ellers er blevet skudt i skoene. Faktisk har vi på socialområdet allerede en lang og stærk tradition for, at private initiativer er med til at skabe kvalitet og udvikling. Men de private tilbud skal drives uden mulighed for at trække profit ud, mener vi. Pengene skal blive i tilbuddet og geninvesteres i kerneopgaven, som vi ser det på fx friskoleområdet, hvor man jo har masser af privat initiativ – også uden profit – men muligheder for at udbetale god løn og prioritere fx faglighed.

Faktisk er de fleste private aktører på det sociale område allerede i dag selvejende, og selvfølgelig kan der findes løsninger til de tilbud, som ikke er. Ingen tilbud behøver at lukke, og ingen borgere behøver at flytte fra gode, private tilbud. Der skal selvfølgelig

laves en skånsom indfasning og fremadrettede løsninger, så hverken socialpædagoger eller borgere kommer i klemme. Det er simpelthen en skræmmekampagne at påstå, at det ikke er muligt.

For os handler det ikke om privat kontra offentlig, men om, at vi helt principielt må spørge os selv som velfærdssamfund: Skal det være muligt for private at score skatteborgerbetalt profit på udsatte borgere? Vores svar er nej. X

Benny Andersen forbundsformand

FOTO: RICKY JOHN MOLLOY

Når I bruger NOVAX til PPR-arbejdet, får I:

- nemmere arbejdsgange
- struktureret sagshåndtering og dokumentation
- tid til at fokusere på jeres kerneopgaver

Læs mere på:
novax.dk/ppr

NOVAX

PODCAST

Hvad vi egentlig ved om børns trivsel

En podcastserie om, hvordan danske børn påvirkes af de psykologiske, sociale og økonomiske vilkår, de vokser op i. Podcasten kommer bl.a. omkring spørgsmål som: Hvordan påvirker tidlig tilknytning børns trivsel og fremtid? Hvorfor er de 1.000 første dage i et barns liv de vigtigste? Hvad sker der i hjernen på en 12-årig med en mobiltelefon? X

Podcasten er udgivet af Københavns Universitet

SOCIALPSYKIATRI

Nyt tilbud til selvskadende unge og familier

Den socialpsykiatriske behandlingsinstitution Holmstrupgård og Landsforeningen Mod Spiseforstyrrelser har gode erfaringer med indsatser, der inkluderer hele familien. De skal nu udvikle og afprøve et ambulant tilbud til selvskadende unge, som inddrager hele familien. Indsatsen er forankret i Aarhus og henvender sig primært til unge og familier i omegnen. Der visiteres til tilbuddet fra egen sagsbehandler. X

Læs mere på Region Midtjyllands hjemmeside [rm.dk](#)

SERIE

SOCIALREALISTISK DR-SØNDAGSDRAMA

– ‘Ulven kommer’ tager udgangspunkt i den aktuelle og svære debat om de udsatte børns vilkår og rejser et helt centralt spørgsmål: Hvordan passer vi bedst på hinanden? siger DR’s dramachef Christian Rank. X

Sendes over syv søndage på DR

FOTO: DR

8.039 SKOLEBØRN

blev fra 2001 til 2012 udsat for en seksuel forbrydelse, som blev anmeldt til politiet. Blandt dem var en stor overvægt af børn med mentale handicap, viser nyt studie fra VIVE.

BOG

Hvad er det, vi kan?

Hvad er det egentlig, en socialpædagog kan? Gennem virkelighedsnære cases får man et indblik i den hverdag og de særlige opgaver, som pædagoger inden for særligt det specialiserede område dagligt må håndtere. Det handler om handlekompetence og professionsidentitet. X

‘Hvad er det, vi kan?’ af Mads Thomsen, **Dafolo, 410 kr.**

BOG

Erfaret magt

For første gang i en dansk sammenhæng kan man opleve mennesker med udviklingshandicap fortælle med deres egne ord om, hvordan de oplever det at blive fastholdt. Bogen handler om erfaringer med fastholdelser blandt beboere på botilbud for mennesker med udviklingshandicap eller autisme. X

‘Erfaret magt’ af Stine Grønæk Jensen og Jesper Vaczy Kragh, **Syddansk Universitetsforlag, 180 kr.**

PODCAST

Seksualvejledning af unge med særlige behov

Socialpædagog og kommende seksualvejleder Anne Svalgaard Pretzmann fra Elmelund gør dig klogere på, hvorfor seksualvejledning af unge med særlige behov er vigtigt, hvad en seksualpolitik skal indeholde – og hvad unge med særlige behov får ud af seksualvejledning. X

Podcasten indgår i Ligeværds serie ‘Lige værd at vide’ – find den på [ligevaerd.dk](#)

Virtuel bostøtte.
Struktur & planlægning.
Inddragelse af pårørende.

...og 15 andre moduler, der understøtter trygge fællesskaber.

IBG

Borgerguide.dk

Hvis man erkender kompleksiteten i arbejdet, må man også erkende, at det kræver en specialiseret indsats.

— Maria Hæstrup,
leder af Kompasset

VI SKAL VÆRE I FAGGLIG SÆRKLASSE

Når man arbejder med samfundets mest udsatte, må man aldrig bare gøre, som man plejer. Man skal være nysgerrig og gå ydmygt til opgaven for at forstå borgernes adfærd og behov. **Det kræver høj faglighed, mener Maria Hæstrup.** Som leder af en sikret døgninstitution ansætter hun derfor – med ganske få undtagelser – kun faglærte

TEKST
LEA
HOLTZE
///
FOTO
CATHRINE
ERTMANN

— **Vi** har liiiiige brug for en halv time mere, kan du vente? spørger socialpædagog Maria Hæstrup.

Hun er leder af den sikrede døgninstitution Kompasset og er ved at afslutte en jobsamtale med en håbefuld ansøger. Men det kræver grundige overvejelser – og ekstra tid – at sikre sig, at vedkommende har det menneskesyn og de værdier, der matcher stedets – og ikke mindst tilstrækkelig høj faglighed.

– Vi skal være i faglig særklasse. Når jeg slår en stilling op, slår jeg den op som socialpædagogisk stilling, og er man ikke pædagog, kommer man ikke i betragtning, siger Maria Hæstrup.

Sådan bør det være alle steder, mener hun. Som her på Kompasset, hvor udsatte børn og unge bliver an-

bragt bag høje hegn og låste døre, fordi de er til fare for sig selv eller andre.

Nogle er på kant med loven og kan være i vare-tægtssurrogat. Andre optager en social plads pga. farlighed eller behov for pædagogisk og psykologisk udredning. Fælles for dem er, at de har brug for specialiseret, socialpædagogisk støtte og grundig observation, indtil de skal afsone en dom eller visiteres til det rette socialpædagogiske tilbud.

Ønsker uddannelseskrav

Tal fra Kommunernes og Regionernes Løndatakontor viser ellers, at omkring hver fjerde medarbejder på kommunale døgntilbud for udsatte børn og unge er ufaglærte. Samme tendens ses inden for »»

voksenområdet, og intet taler for, at det skulle være anderledes inden for det private.

Men sådan er det ikke på Kompasset. Tværtimod.

Her er 17 ud af 20 pædagogiske stillinger besat af socialpædagoger. De resterende tre har en anden social- eller sundhedsfaglig uddannelse. En af dem er snart færdig med merituddannelsen til pædagog, ligesom et par kolleger før ham.

– Dybest set forstår jeg ikke, at der ikke er et uddannelseskrav på socialområdet. Hvis man erkender kompleksiteten i arbejdet, må man også erkende, at det kræver en specialiseret indsats. Jeg er helt med på, at mulighederne for at rekruttere dygtige folk også afhænger af geografi og borgergruppe, men jeg tror på, at et solidt fagligt miljø tiltrækker dygtige socialpædagoger, siger Maria Hæstrup.

Ingen svar er givet

De unge på Kompasset er her i gennemsnit kun i godt og vel tre måneder. De er isoleret fra alle hverdagens fristelser. De kommer tynget af dårlig samvittighed og uden mulighed for at selvmedicinere det. Det stiller nogle særlige krav til socialpædagogerne, fortæller Maria Hæstrup.

– Vores forløb med de unge er superintense – på godt og ondt. Vi får arbejdsro, men vi får også alt det svære, fordi der kun er vores rammer at reagere på, når de pludselig kan mærke sig selv, siger hun.

Stedets ansatte er alle blevet efteruddannet i at arbejde mentaliserende og har desuden til sammen

– Jo mere man ved, jo mere ved man også, at man ikke ved. Har man ikke en høj faglighed, men tror, at alt hviler på erfaring, bliver udfordringerne gjort for simple: 'Nåh ja, sådan en borderliner, det har jeg prøvet masser af gange.' Men vi har jo aldrig mødt 'Hannah' før. Man skal desuden have en grundlæggende viden om udviklingspsykologi og en refleksiv og analytisk måde at se på, hvad der ligger bag de unges adfærd. Det kræver solid socialpædagogisk faglighed, siger hun.

Årsagen bag adfærden

Før Maria Hæstrup kom til Kompasset i 2012, arbejdede hun på et privat opholdssted. Og gennem sit arbejdsliv har hun oplevet ufaglærte i mødet med udsatte borgere. Hendes oplevelse er, at når arbejdet går i hårdknude – fx når en ung ikke vil ind på sit værelse klokken 22.30 – bliver svaret hurtigt: Det må vi have en regel for.

– I stedet for at bevare nysgerrigheden ender man i forsimplinger og rigide regler. For når man ikke har

Rammer
Udadtil kan rammerne på Kompasset – med høje hegn, låste døre og overfaldsalarmer – se så stramme ud, at der dårligt kan være plads til socialpædagogik. Men det er helt misforstået. For det er inden for rammerne, at fagligheden er i spil, understreger leder Maria Hæstrup.

bag ham? Måske har han behov for at udfordre rammerne for at tjekke, om de voksne har styr på ham, når han ikke har styr på sig selv?

– Derfor spørger socialpædagogen til årsagen bag adfærden. Hvis den unge svarer 'fuck dig, socialpædagog nr. 500' og er kørt helt op i arousal, møder man ham selvfølgelig ikke med 'så for søren, hvad er der på spil i dig nu?' Så skal tilgangen være en anden, og den bruger man sin faglighed til at vælge, siger hun.

Fælles fagligt miljø

Kollegerne på Kompasset samler løbende op på læring i et fælles fagligt miljø – i erkendelsen af, at ingen kan løse opgaven med de unge alene. Det sker fx, når et hold medarbejdere afløser det næste om morgenen og om eftermiddagen. Her bliver der talt systematisk om, hvilke observationer man har gjort sig, hvad der skal ske de kommende timer, hvilke hypoteser man har om, hvordan de unge vil reagere på det, hvordan man meto-

disk vil gå til værks – og hvem der har ansvaret.
– Vi skal sikre, at der, hvor den ene slipper, tager den næste fat, så vi hurtigt bliver kloge på den unge og ved, hvornår det bliver svært, og hvor der skal understøttes, forklarer Maria Hæstrup.

Uden for vinduet kan man høre resultatet af, at medarbejderne puljer deres faglighed og viden sammen: Faglæreren fra metalværkstedet bumler brummende forbi på en gammel havetraktor med en af de unge bagpå. Faglærerens observationer havde vist, at sådan en tur beroligede den unge.

– Han er skadet på et meget tidligt tidspunkt i sit liv. Vi ved, det har konsekvenser, hvis børn ikke fx bliver vugget som små. Ved hjælp af den viden og vores fælles faglige refleksionsrum er vi nået frem til, at den gamle havetraktor giver ham en kropslig regulering, der bringer ham tilbage i fostertilstand og giver tryk-

Hensigten bag handlingen

Det svier i Maria Hæstrups faglige stolthed, når hun modtager ansøgninger fra ufaglærte, der tror, at ti år som dørmænd i Jomfru Ane Gade er en

Tre veje til kvalitet

Spørger man Maria Hæstrup, er der tre steder, man bør sætte ind for at hæve kvaliteten på socialpædagogiske arbejdspladser:

- 1** Giv pædagoguddannelsen et løft
- 2** Uddan socialpædagoger i supervision, så de lærer at reflektere over egen faglighed
- 3** Indfør et uddannelseskrav på socialpædagogiske arbejdspladser

Vores forløb med de unge er superintense – på godt og ondt. Vi får arbejdsro, men vi får også alt det svære, fordi der kun er vores rammer at reagere på, når de pludselig kan mærke sig selv.

— Maria Hæstrup, leder af Kompasset

en metodisk værktøjskasse, der spænder over alt fra miljøterapi og neuropædagogik til øreakupunktur og pædagogisk massage.

Når Maria Hæstrup skal ansætte en ny medarbejder, kigger hun – ud over erfaring – efter, om vedkommende går til opgaven med ydmyghed frem for at have klare svar på enhver udfordring.

en faglig hylde med en masse tilgange og metoder at lægge sin indsats på, så peger pilen i stedet på, at der mangler struktur, at der er noget galt med den unge eller en selv, når ting ikke lykkes, siger hun.

Det kunne jo være, at den unge var bange for at være overladt til egne tanker? Måske er han utryg ved ikke at vide, hvor der er en voksen, når døren lukker

Blå bog Maria Hæstrup

• Maria Hæstrup er 39 år og blev uddannet socialpædagog i 2005. Hun har været ansat på Kompasset, siden stedet åbnede i 2012 – først som socialpædagogisk medarbejder, dernæst som afdelingsleder og det seneste år som leder. Tidligere var hun ansat som afdelingsleder på opholdsstedet Nordkraft.

• Som ung passede Maria Hæstrup sine bedsteforældre, imens hun arbejdede som ufaglært i en børnehave. Det var altid de børn, der stak ud fra 'normalområdet', der fangede hendes opmærksomhed. Her blev interessen for arbejdet som socialpædagog vakt.

• Drivkraften i hendes arbejde er at ville ændre noget, som er svært, og være en stemme for nogle af dem, der ikke selv har en.

• Privat bruger Maria Hæstrup tid på sport – bl.a. som fitness-instruktør og fast tilskuer på Aalborg Stadion.

• Hun er kæreste med en socialpædagog, og sammen har parret fire børn.

Drivkraft

Maria Hæstrup har altid godt kunnet lide en udfordring og keder sig, hvis tingene ikke er svære at forstå. Derfor er hun endt med at arbejde på det, hun kalder 'endestationen' inden for anbringelsesområdet. Her er hun og stedets socialpædagoger med til at give udsatte unge udgangspunktet for en ny chance.

– Det kan sagtens være, man er fantastisk god til mennesker, men hvad når ung nr. 1.001 kommer, som man ikke når ind til? En faglært kan sige: 'Det var satans, uanset tilgang får jeg at vide, at jeg er en møgluder.' Men for en ufaglært bliver det et personligt nederlag, og så går det i maven, siger hun og synker tilbage i stolen.

– Med tiden går medarbejderen i stykker. Og går han ikke i stykker, peger pilen på, at der er noget galt med den unge. Og så går den unge i stykker. ×

adgangsbillet til et job på en højt specialiseret, socialpædagogisk arbejdsplads som Kompasset.

Problemet er, at man ikke kan se, hvad socialpædagoger laver, mener hun. Udadtil laver de det samme som alle andre: går en tur, laver mad med de unge og spiller badminton i hallen. Det, man ikke kan se, er alle de overvejelser, socialpædagogen gør sig.

– Socialpædagogen spiller ikke badminton med 'Abdul' for at aflede ham fra at lave ballade, men fordi han slapper af og derfor bedre kan tale, end når vi sidder over for hinanden. Samtidig bruger socialpædagogen tillidsforholdet til at italesætte en af sine kolleger, som den unge har det svært med, positivt. Der er hele tiden en hensigt med enten at afdække noget eller forberede noget, siger hun.

Så går de i stykker

I sidste ende handler Maria Hæstrups bøn om et uddannelseskrav ikke kun om at passe på borgerne, men også om at passe på medarbejderne. Og hun køber ikke argumentet 'han er bare fantastisk god til mennesker'.

For dig og jer, der ønsker udvikling og fornyelse i det sociale arbejde

Supervisionshuset har samlet en gruppe erfarne og højt specialiserede supervisorer i København og Fredericia. De er klar til at hjælpe dig, dine kolleger og din organisation med at skabe kvalitet og trivsel i arbejdet med menneskelig velfærd og udvikling.

Vi superviserer enkeltpersoner og grupper – både inden for og på tværs af fag, og vores supervisorer møder dig med professionel indsigt og et godt overblik. Vi tilbyder også online supervision til enkeltpersoner og grupper, så du kan få supervision lige dér, hvor det passer dig bedst, og den geografiske afstand til supervisor ikke har nogen betydning.

Ring til Jakob Hassing på 88 93 00 01 eller læs mere på supervisionshuset.dk

PROFESSIONELT
OG MENNESKELIGT
OVERSKUD

SUPER
VISIONS
Huset

Karina Eenberg Larsen, 43 år og socialpædagog på skole- og behandlingshjemmet Skovgården, hvor der er dagbehandling, døgninstitution og intern skole. Her arbejder hun tæt sammen med skolens lærere om børnenes faglige, følelsesmæssige og sociale udvikling.

Gry Houmann Petersen, 47 år og gennem 22 år lærer på skole- og behandlingshjemmet Skovgården i Fuglebjerg på Sjælland. Hun deler bl.a. undervisningslokale med Karina Eenberg Larsen. Det tværfaglige samarbejde giver de to noget helt særligt.

»»» **Jeg har aldrig følt mig som gæst i Grys timer**

»»» **Gry:**

Det kan ikke nytte, at jeg som lærer udelukkende fordyber mig i de faglige mål, for jeg kan ikke flytte børnene tilstrækkeligt fagligt, hvis vi ikke arbejder med deres tillid og trivsel. Vi har en fælles opgave i også at modne dem følelsesmæssigt. De kan pga. utilstrækkelig omsorg og stimuli være som treårige, selvom de er på vej til at afslutte 9. klasse. Der har jeg brug for Karina.

»»» **Karina:**

Hvis barnet er tre år følelsesmæssigt, skal vi tænke vores forventninger og intentioner som til en tre-årig. Fx når vi roser: Wow, øj, hvor flot, hold da op, high five – det er sindssygt vigtigt, at den får en over nakken. Ligesom det er vigtigt, at vi virker positivt overraskede, når Søren på 15 år vil lege 'gemme'. Vi skal gribe de gode stunder. Det er Gry enormt god til – fordi hun også har blik for, hvad den følelsesmæssige udvikling betyder for den faglige.

»»» **Gry:**

Vi tænker behandling ind i undervisningen – uden at gå på kompromis med de faglige krav. Mange af eleverne går fra 0 til 100 på et splitsekund. Den stresstolerance vil vi gerne træne – fx ved at spille med terninger, hvor de lærer at regne point ud og samtidig får arousal-træning: 'Jeg må ikke få en 6'er, jeg må ikke få en 6'er, aaarh, jeg fik en 6'er.'

»»» **Karina:**

I den situation lægger jeg en hånd på barnets skulder og får ro på igen. Og så går jeg foran: 'Øv, der fik jeg også en 6'er.' Så kan de spejle sig i, at det nederlag kan man godt lære at mestre.

»»» **Karina gør, at jeg lykkes endnu bedre som lærer**

»»» **Gry:**

På nogle punkter er vi ret ens – og på andre meget forskellige, ligesom vores fagligheder er forskellige. Det gør, at vi kan stille nysgerrige spørgsmål til hinandens tilgang. Vi skal ikke være ens. De her børn har faktisk brug for, at vi byder ind med noget forskelligt.

»»» **Karina:**

Men det kan give knas i samarbejdet, når socialpædagogen bliver 'stik i rend-dreng'. Vores samarbejde er netop stærkt ved, at vi laver årsplanen for undervisningen sammen. Det er mere ligeværdigt, og jeg føler mig aldrig som gæst i Grys timer. Hun inviterer mig ind i undervisningen, og jeg lader mig invitere.

»»» **Gry:**

Karina kan se nogle nuancer hos børnene, som jeg ikke altid har øje for, fordi jeg også skal formidle min undervisning. De detaljer gør os klogere, så vi kan arbejde med elevernes udvikling både fagligt og følelsesmæssigt. Og hvis en elev går i vrede, kan Karina gå ud og finde eleven, mens jeg fortsætter undervisningen.

Har du en særlig relation til en borger, kollega, din leder eller en anden i dit arbejdsliv, som du gerne vil fortælle om, så skriv til: nyhedsrum@sl.dk

TEKST LEA HOLTZE /// FOTO SOFIA BUSK

Giv noget ekstra – uden at brænde ud

Socialpædagog med brugererfaring

Hvordan påvirker det fagligheden, når socialpædagogen selv har brugererfaring – og fx selv har været anbragt, misbruger eller psykisk syg? Dét spørgsmål søger vi svar på i dette tema, hvor du kan møde tre fagpersoner, der på hver sin måde har vendt brugererfaringen til noget konstruktivt.

TEKST
MARIA
RØRBÆK
///
FOTO
SOFIA
BUSK

Som tidligere anbragt har socialpædagog **Kamilla Jørgensen** særlig fokus på vigtigheden af at gøre noget ekstra for den enkelte bruger. Men hun har lært at gøre det i en professionel ramme

FOR NOGLE ÅR SIDEN kom Kamilla Jørgensen tit for sent hjem fra arbejdet som socialpædagog på Kofoeds Skoles Ungdomsboliger, som er for unge mellem 18 og 30 år, der er ramt af hjemløshed.

– Flere af de unge havde ofte behov for at snakke et kvarter eller en halv time, før min aftenvagts sluttede klokken 21. De fortalte fx, hvordan tankemylderet begyndte nu, hvor de snart skulle sove. Og så følte jeg ikke, at jeg kunne gå. Hvis de åbnede op, var jeg nødt til at være der for dem – også selvom jeg kom en halv, en hel eller måske helt op til fire timer for sent hjem.

I dag kan Kamilla Jørgensen godt se, at de forlængede aftenvagter trak tråde tilbage til hendes egen opvækst og ungdomsliv. Som tidligere anbragt ved hun,

hvor meget det betyder at være til stede, når der er brug for det. Men med sin socialpædagogiske bagage har hun i dag også erkendt, at der er grænser for, hvor meget man kan give af sig selv – og at man som fagperson er nødt til at holde en professionel distance.

Følte mig komplet lost

Vi spoler tiden tilbage til dengang, Kamilla Jørgensen var ung – og afhængig af relationer til dygtige fagpersoner.

Efter at have været anbragt på Sorø Kostskole i fem år pga. adoptionsmoderens massive alkoholmisbrug valgte Kamilla Jørgensen som 17-årig at flytte fra kostskolen. Hun rykkede ind i et lejet værelse i Ølstykke – tæt på barndomsbyen Stenløse.

Hvis de åbnede op, var jeg nødt til at være der for dem – også selvom jeg kom en halv, en hel eller måske helt op til fire timer for sent hjem.

— Kamilla Jørgensen,
socialpædagog Kofoeds Skole

Refleksion
I dag hvor Kamilla Jørgensen selv er uddannet til at arbejde med udsatte, kan hun se sin egen opvækst i en større sammenhæng.

– Godt nok havde jeg fået tildelt en kontaktperson, men det er kun, fordi jeg er god til navne, at jeg kan huske, at hun hed Hanne. Jeg oplevede ingen connection overhovedet, fortæller hun.

Efter bare fire dage valgte Kamilla Jørgensen at droppe ud af gymnasiet. Og i dag når hun ser tilbage på den turbulente tid, kan hun godt se, at der dengang var tydelige tegn på, at hun havde en depression.

– Jeg lå bare inde på det lille værelse og følte mig komplet lost. Kommunens beskæftigelsesafdeling ville have mig til alt muligt, men ingenting gav mening. Ikke før der var gået flere måneder, og jeg endelig ringede til Niels, forstanderen på Sorø Kostskole. 'Niels,' græd jeg. 'Niels! De vil sende mig på produktionsskole, og det vil jeg bare ikke!' 'Nej,' svarede han mig så, 'og det skal du heller ikke!'

Sov mellem bogreolerne

Niels kørte de 80 kilometer fra Sorø til Ølstykke og fik efter et par mellemregninger – herunder et ekstra ophold på Sorø Kostskole – ordnet det sådan, at Kamilla Jørgensen flyttede på kollegie i Sorø med en stående aftale om, at hun altid kunne komme og overnatte i forstanderboligen.

– Så lagde vi en madras ind i stuen mellem bogreolerne, og det gav mig en kæmpe tryghed, siger hun.

Efter en omvej på bl.a. HG lykkedes det Kamilla Jørgensen at tage en fuld HF-eksamen, og efterfølgende har hun både taget pædagoguddannelsen og kandidatuddannelsen i pædagogisk psykologi.

– Men hvis Niels ikke havde været der for mig på det tidspunkt, ved jeg ikke, hvad der ville være

Genkendelighed
Møder du en med det samme blik, skal du vide, at han er din ven. Sådan skriver Tove Ditlevsen i 'Barndommens Gade'. Kamilla Jørgensen refererer til digtet for at beskrive den genkendelighed, der kan være mellem to mennesker, der begge har erfaringer med svigt.

sket. Han turde stille krav og vise tillid til mine evner, siger hun og fortæller, at hun stadig har kontakt til den tidligere forstander på Sorø Kostskole.
– Og han plejer med glimt i øjet at sige: 'Husk nu, at når man har sådan et job her, skal man aldrig involvere sig personligt.'

Skærpet blik

I dag hvor Kamilla Jørgensen selv er uddannet til at arbejde med udsatte mennesker, kan hun – når hun tager de akademiske briller på og læser forskellige rapporter og undersøgelser om anbragte børn og unge – se sin egen oplevelse og opvækst i en større sammenhæng.
– Når tidligere anbragte fortæller, hvad der har gjort en positiv

forskel for dem under anbringelsen, fremhæver de typisk en enkelt person, der har gjort noget særligt – noget, der ligger ud over det, der står i stillingsbeskrivelsen. Det har en enormt stor betydning, at man bliver set og anerkendt som menneske og oplever en omsorg, der ligger ud over den professionelle relation, siger hun.
Netop derfor har Kamilla Jørgensen et skærpet blik for betydningen af at give noget ekstra. Og netop derfor havde hun i sin tid svært ved at gå hjem, når arbejdsdagen sluttede.
– Det er et kæmpe dilemma, for hvis du giver uden grænser, kan du ikke holde til det i længden. Du er nødt til også at kunne holde en professionel distance, siger hun.

Supervision gjorde forskellen

Dengang Kamilla Jørgensen blev, når aftenvagten sluttede, kunne hun ikke se, at der var andre muligheder. For selvom hun på Kofoeds Skole arbejder med en helt anden målgruppe end anbragte børn, så kommer de fleste med forskellige oplevelser af svigt i bagagen.
Og det ville være endnu et svigt, hvis hun bare gik hjem.
– Men gennem supervision og daglig sparring i mit team blev jeg opmærksom på, at det faktisk ikke var sundt. Heller ikke for de unge. Det var en alt for uklar ramme, for nogle gange var jeg måske alligevel nødt til at gå, fordi jeg havde en aftale – og hvornår var det så, jeg gik, og hvornår jeg blev?
I dag er hun langt mere klar på, hvilke rammer der er brug for i hendes arbejde med de udsatte unge, hun møder på Kofoeds Skole.
– I stedet er jeg blevet meget tydelig i forhold til at sige, at vi altså

kun har indtil klokken 21. Kommer de med noget, det giver mening at tale om nu? Eller skal vi lave en aftale i morgen? Og så er jeg god til selv at følge op dagen efter.

Personlig og professionel

I det hele taget tilstræber Kamilla Jørgensen at være meget personlig og meget professionel – på samme tid.
– Og her hjælper min uddannelse mig, fordi jeg er blevet bedre til at sætte ord på ting. Fx kan jeg sige: 'Det her er mit arbejde. Jeg er ikke en storesøster for dig. Men det betyder ikke, at vi ikke kan komme til at holde af hinanden.' Jeg prøver at finde balancen, så jeg ser den enkelte unge og giver noget særligt til netop ham eller hende – og gør det samtidig i en professionel ramme.
Som et konkret eksempel nævner hun personalets julegave til beboerne.

– Jeg gør meget ud af at finde en helt unik og personlig gave, der passer til den enkelte og viser, at de hver især er noget særligt. Samtidig er det også en professionel gave, for julegaverne er en del af institutionens budget. De ved godt, at det ikke er noget, vi skillinger sammen til med vores private penge, fortæller Kamilla Jørgensen, som ofte oplever, at de unge, hun arbejder med, kan genkende sig selv i hendes historie:
– Da jeg fx fortalte en af beboerne om min egen opvækst, så hun på mig: 'Nu giver det mening. Det er derfor, du forstår mig.' ×

INSIDER-VIDEN

Vi kan være omvandrende håb

Hun har selv været ramt på psyken. I dag bruger **Elisabeth Rix** sin egen brugererfaring, når hun underviser socialpædagoger med en psykisk sygdom. De lærer, hvordan de kan vende tilbage til arbejdsmarkedet – og hvordan de fagligt kan trække på deres personlige erfaringer

TEKST
MARIA
RØRBÆK
///
FOTO
SOFIA
BUSK

DA DEN PSYKIATRISKE overlæge fortalte, at depressionen ville gå over, troede Elisabeth Rix ham ikke.
– Jeg tænkte: 'Hvad ved du om det, din store idiot? Du har aldrig prøvet at være nede i sådan et sort hul her.' Men hvis han havde sagt, at han selv var kommet ud af en depression, havde jeg nok troet ham. Bare lidt, siger hun.

I snart 15 år har Elisabeth Rix undervist på det såkaldte 'MB-forløbet', som er et erhvervs- og efteruddannelsesforløb, hvor socialpædagoger og andre fagpersoner med en psykisk sygdom rustes til at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
– MB står for Medarbejder med Brugererfaring, og jeg er selv MB'er. Forløbet er en blanding af undervisning, personlig coaching

og praktik, og det foregår som en form for mesterlære, hvor jeg behandler kursisterne på samme måde, som de efterfølgende skal behandle fx beboere på et botilbud, fortæller Elisabeth Rix.

Genkendelse

I forløbet tilknyttes deltagerne en arbejdsplads i fx socialpsykiatrien og modtager samtidig

»

En socialpædagog med brugererfaring kan være et omvædrende håb, der viser, at det kan lade sig gøre at få det bedre. Og det gælder, uanset om det handler om psykisk sygdom, misbrug eller brændte børn.

— Elisabeth Rix, underviser på MB-forløbet

Læring

I sin undervisning for mennesker, som både har erfaringer med psykisk sygdom og en social- eller sundhedsfaglig uddannelse, oplever Elisabeth Rix, at ca. hver tredje kursist er socialpædagog eller pædagog.

undervisning. Det hele handler bl.a. om at vise en vej.

– En socialpædagog med brugererfaring kan være et omvædrende håb, der viser, at det kan lade sig gøre at få det bedre. Og det gælder, uanset om det handler om psykisk sygdom, misbrug eller brændte børn, siger hun.

Elisabeth Rix påpeger, at brugererfaringen giver en kæmpe insiderviden, der gør det muligt at forstå vigtige sammenhænge.

– Som deprimeret kan du fx føle en tomhed, som kan være svær at forklare med ord. Men jeg kan sige:

’Dengang da jeg var deprimeret, vidste jeg teoretisk set godt, at jeg elskede min kone, men jeg kunne overhovedet ikke mærke det. Kan du genkende det?’ Og hvis den deprimerede føler sig set og genkendt, bliver det også nemmere at tro på, at tomheden engang kan forsvinde.

Tro på fremtiden

En anden måde at indgyde håb på handler om hele tiden at tro på, at brugeren kan få det bedre – og sige det.

– Jeg lærer kursisterne at tale om sygdommen som noget mid-

lertidigt. Ikke fordi den nødvendigvis går væk, men fordi alle kan få det bedre. Og så kan du som socialpædagog fx sige: ’Lige nu magter du ikke det og det, og så hjælper jeg dig kortvarigt med det, men du kommer tilbage og tager ansvaret for dit eget liv.’

På MB-forløbet lærer kursisterne også om faldgruberne ved at bruge egne erfaringer i arbejdet. – Fx øver de sig i at sætte grænser. Du kan ikke uafbrudt gå rundt og indgyde andre håb uden at få noget igen. Du skal også lade op. ×

ROLLEMODEL

Sådan bruger du en hård bagage konstruktivt

Elisabeth Rix er underviser på MB-forløbet, hvor fagfolk lærer at bruge egne erfaringer med psykisk sygdom konstruktivt. Her giver hun syv råd til socialpædagoger med brugerbaggrund:

1 Husk, at udsatheden kan være en gave

Har du som socialpædagog selv erfaringer med at være i en udsat position – fx som anbragt, misbruger eller psykisk syg? Så skal du vide, at det kan give dig en særlig kompetence i form af insiderviden, der gør det nemmere at bygge relationer og forstå mennesker i en lignende situation. **Og måske kan du blive en rollemodel.**

2 Tal med leder og kolleger

Hvis du vil dele din egen historie med brugerne, er det en god idé at tale med ledelse og kolleger først, **så du er sikker på, at du har deres opbakning.**

3 Del kun dét, du selv har bearbejdet

Du skal være afklaret med dine egne traumer, før du deler dem med brugerne. Hvis det stadig gør for ondt, skal du vente.

Og du skal kun dele noget, som du kan tåle at få igen i en situation, hvor brugeren fx er udadreagerende og råber ad dig.

4 Giv dine antagelser et realitetstjek

Egne erfaringer kan gøre det nemmere at forstå andre i en tilsvarende situation. Men det betyder ikke, at du ved, hvordan de har det. **Du kan gætte – og spørge, om du mon gætter rigtigt.**

5 Overvej, om du kan klæde kollegerne bedre på

Måske kan kollegerne have gavn af at høre om dine erfaringer. Hvis du fx selv er kommet igennem en depression, har du nemmere ved at sætte ord på, hvordan det er, end personer, der stadig er midt i depressionen. Gør det klart, at det **ikke er en almindelig kollegasnak**, men en faglig snak, der skal gøre dem og dig bedre til jeres arbejde. Det betyder ikke nødvendigvis, at kollegerne også skal dele personlige ting med dig, eller at du også skal dele andre personlige ting med dem.

6 Hav altid brugeren i centrum

Du skal kun dele dit personlige liv med brugerne, **hvis du tror, det kan gavne dem.** Aldrig fordi du selv har behov for det.

7 Husk at sætte grænser

Når du selv har været i en meget udsat position, kan du få et kæmpe behov for at hjælpe andre, der står i noget tilsvarende. Men du skal huske at sætte grænser og lade op. **Ellers brænder du ud.**

KILDE: ELISABETH RIX

KOMPLEKSE BORGERSAGER

vi skaber sikkerhed og tryghed
for personale og borger

Vi tilbyder:

- Pædagogisk vagtfunktion
- Pædagogisk sikkerhedsvikar
- Mobilt botilbud
- Uddannelse og kurser

S · T · O · P
SIKKERHED · TRYGHED · OMSORG · PÆDAGOGIK

www.s-t-o-p.nu
Tlf. 7199 3775 • post@s-t-o-p.nu

For **AKUT**
assistance
Tlf. 7060 5929
– hele døgnet,
hele ugen

KRAP Kursus i Ringsted & Aalborg

Specialpædagog Jan Sørensen og Psykolog Ida Kortbæk

Afholder 8-dages KRAP kurser i Ringsted og Aalborg. KRAP - Kognitiv, Ressourcefokuseret og Anerkendende Pædagogik - er en evidensbaseret pædagogisk metode, der bygger på et anerkendende menneskesyn. Kurserne er for pædagoger og andre faggrupper, som arbejder med mennesker, og der vil være fokus på at gøre KRAP direkte anvendelig i deltagernes praksis. Jan og Ida har mange års erfaring i at undervise i KRAP og i at arbejde med KRAP metoderne i fx supervision, terapi, pædagogisk arbejde og i VISO-sager. Begge praksisnære kurser starter i januar 2021.

Læs mere og hent udførlige programmer på:
www.krapspecialisterne.dk/aalborg
www.krapspecialisterne.dk/ringsted
eller send mail og få det tilsendt:
ida@krapspecialisterne.dk

KRAP Specialisterne
www.krapspecialisterne.dk

Afgørende med åbenhed

Som tidligere anbragt – og med mange års erfaring med socialpædagogik og børne- og unge-området – råder **Gunnar Surland** kolleger til at fortælle hinanden om den personlige livshistorie. På den måde kan en tung bagage vendes til en fordel

TEKST
MARIA
RØRBÆK
///
FOTO
CATHRINE
ERTMANN

JEG MENER BESTEMT, at man kan bruge sine egne erfaringer og personlige vanskeligheder på en god måde. Men det kræver, at man er bevidst om, hvad man har med sig – og at man er åben om det.

Sådan lyder budskabet fra den tidligere (og nu pensionerede) leder af Psykologisk Pædagogisk Rådgivning i Rebild Kommune, Gunnar Surland.

Han har gennem hele sin karriere været meget optaget af spørgsmålet om, hvordan den personlige livshistorie påvirker det (social)-pædagogiske arbejde.

– På den ene side kan det give en større indsigt og empati, når man kan genkende noget af sig

selv hos andre og fx forstår deres uhensigtsmæssige adfærd. På den anden side kan det faktisk medføre mindre empati, hvis man i høj grad projicerer sig selv over i andre og tror, de har det nøjagtig som en selv, siger han.

Anbragt som barn

Gunnar Surland var selv anbragt som barn og oplevede et stort savn efter sin familie. Den livserfaring har haft betydning, når han har siddet i visitationsudvalget og været med til at kvalificere beslutningen om, hvorvidt et barn skulle anbringes (den endelige afgørelse lå i familieafdelingen, red.).

– I mange tilfælde har mit input været en fordel for børnene,

Debatbog stiller spørgsmål

Gunnar Surland gik på pension i 2018 – efter at have arbejdet med udsatte børn og pædagogisk praksis i ca. 20 år.

Han udgav i 2015 debatbogen **'Frederiks verden – Narrativer i pædagogikken'**, en fortælling til forskel, der sætter spørgsmålstegn ved daginstitutionernes opbygning, vores pædagogik og den måde, som man håndterer anderledes børn på.

Livserfaring
Gunnar Surland er uddannet pædagog og var som barn anbragt – og den livserfaring og de udfordringer, han har med sig fra en turbulent barndom, har han i mange år trukket på som fagperson.

Det er vigtigt at være åben, så kollegerne kender din livshistorie og kan sige: Hør her, lader du nu ikke dig selv rive med af din egen historie?

— Gunnar Surland, tidligere leder

Kompetenceudviklende SUPERVISION

Kompetenceudviklende supervision er en ny tilgang til supervision, der understøtter jeres kompetenceudvikling så i:

- Styrker fokus på kerneopgaven
- Sætter borgerperspektivet i centrum
- Optimerer Jeres teamsamarbejde

Kompetenceudviklende supervision er et fokuseret læringsforløb, hvor I får mulighed for at udvikle Jeres kompetencer, så I løbende oplever udvikling af Jeres faglighed og sikkerhed i arbejdet med komplekse borgersager.

Kompetenceudviklende supervision henvender sig til professionelle inden for psykiatri- og handicapområdet, og er pt. ved at blive implementeret i flere kommuner.

Læs mere på: ku-supervision.dk

www.ku-supervision.dk

fordi jeg har været ekstremt omhyggelig med at finde den bedste løsning for barnet og undersøgt alternativer til anbringelse. Men i nogle tilfælde har det også været en ulempe, fordi jeg har villet vente for længe med at anbringe, erkender han og tilføjer, at det i sådanne situationer er afgørende med åbenhed.

– Det er vigtigt at være åben, så kollegerne kender din livshistorie og kan sige: Hør her, lader du nu ikke dig selv rive med af din egen historie? Er du sikker på, at du kan se, hvad der er bedst for det konkrete barn – og ikke bare ser, hvad der ville have været bedst for dig. For 20 år siden?

Som leder har Gunnar Surland derfor også lagt vægt på, at medarbejderne delte deres personlige historier med hinanden – og at de kunne tage fra over for hinanden, når den personlige rygsæk ellers kunne spænde ben. ×

TO ÅR MED RESULTATER

Socialpædagogerne varetager medlemmernes interesser

– både på det individuelle plan, på faggruppens vegne og på den samfundspolitiske dagsorden. Hvert andet år gøres der i hovedbestyrelsens politiske beretning status over kongresperioden. Her er nogle af de resultater, Socialpædagogerne har opnået de seneste to år.

Læs hele beretningen på sl.dk/kongres2020

INDSATS

Kvalitet på dagsordenen

Det er lykkedes at sætte begrebet kvalitet højt på den politiske dagsorden, bl.a. ved at arrangere Socialpolitisk Topmøde i både 2019 og 2020. **Politikerne har vundet forståelse for, hvor vigtigt det er med en samlet specialeplan på det specialiserede socialområde.** Socialpædagogerne har formuleret både visioner og konkrete løsninger på, hvordan vi får mere kvalitet og faglighed på det sociale område – og særligt på det specialiserede område. X

100

arbejdsmiljørepræsentanter har været på FH-konferencer og 4 AMR'er på meningsdanneruddannelse.

STOP FOR RESULTATLØN

Opgør med resultatlønnede konsulenter

Jo større besparelse du kan finde på kommunens sociale udgifter, jo mere i lønningsposen til dig selv. Det er devisen i en række kommuner, som har hyret resultatlønnede konsulenter for at spare penge på det specialiserede område. En praksis, som Socialpædagogerne har spillet en meget aktiv rolle i at sætte fokus på. Det har resulteret i, at mange kommuner er ophørt med denne praksis. En helt konkret sejr. X

+150

Socialpædagogerne har siden 2019 afsat midler, der skal sikre en medlemsvækst. Og initiativerne har virket. **Siden 2019 er vi blevet 150 flere medlemmer.**

STØRRE TR-KORPS

71 ekstra tillidsrepræsentanter

Den positive udvikling i antallet af tillidsrepræsentanter fortsætter – der er 71 flere end i 2018. Socialpædagogernes tillidsrepræsentanter oplever at skabe værdi for medlemmerne, og de oplever også opbakning fra samme gruppe, viser en undersøgelse. Også kredsens sparring og hjælp vurderede de af høj kvalitet. Den nye TR-basisuddannelse, der gik i luften i maj 2018, har fået positive evalueringer. Tillidsrepræsentanterne mener i høj grad, at indholdet på basisuddannelsen matcher deres ønsker og behov. X

OK for privatansatte

Socialpædagogerne fornyede sin overenskomst med Dansk Erhverv for private opholdssteder, botilbud og dagbehandlings-tilbud mv. og vikaroverenskomsten. Der blev bl.a. aftalt en stor forbedring af den særlige opsparring fra 2 til 5 pct., en model, der sikrer, at tillidsrepræsentanter får løn, når de er på kurser, og flere forbedringer for børnefamilierne, blandt andet tre ugers ekstra øremærket barsel til far/medmor.

RÅDGIVNING

47 mio. kr.

er der samlet udbetalt til Socialpædagogernes medlemmer i lønforsikring siden 2016. I alt har 2.639 medlemmer fået glæde af ordningen, og i gennemsnit får det enkelte medlem 3.500 kr. om måneden.

Book en karrieresamtale

I 2019 fik Socialpædagogerne mulighed for at booke en karrieresamtale hos Socialpædagogernes Job- og Karriererådgivning. Samtidig blev et karriereunivers på hjemmesiden lanceret. Her kan medlemmerne søge inspiration til jobsøgning og nye karrieremuligheder.

5.300

medlemmer skrev under på et åbent brev til politikerne som et led i Socialpædagogernes kampagne socialpolitik.nu om at synliggøre det socialpædagogiske arbejde op til folketingsvalget.

MEDLEMSUNDERSØGELSE

Mere tilfredse medlemmer

Medlemmernes tilfredshed med Socialpædagogerne er steget, viser en medlemsundersøgelse. Fra 2017 til 2019 er tilfredsheden steget fra 67 til 73 på en skala fra 1 til 100. X

Udvikling af medlemmernes tilfredshed fra 2017 til 2019

KILDE: ENNOVA

128.540.333 kr.

I 2019 har de medlemmer, der har fået bistand af Socialpædagogernes Arbejdsskade team, fået i alt 128.540.333 kr. i erstatning. Det svarer til cirka en million i gennemsnit pr. anerkendt arbejdsskade. Det er den højeste gennemsnitlige erstatning sammenlignet med de to foregående år og en betydelig højere erstatning end fx BUPL.

ORDNEDE FORHOLD

INDSATS FOR FAMILIEPLEJERE

Socialpædagogerne har været i god dialog med KL om en forpligtende aftale om løn- og ansættelsesvilkår. Men en aftale er ikke opnået endnu. **Mange kommuner har i kongresperioden indført den såkaldte gennemsnitsmodel, som Socialpædagogerne anbefaler.** Socialpædagogerne har holdt medlemsmøder i mange af kredsene for at få et samlet mandat, som vi kunne møde kommunerne med. Sammen med KL har Socialpædagogerne udarbejdet principper for god forhandlingsadfærd, der skal bruges af kommunerne, når der forhandles vederlag. X

CORONA

FOTO: NILS LUND

KONGRESSEN BLIVER DIGITAL

Socialpædagogernes kongres, der har deltagelse af 195 delegerede og normalt afvikles over tre dage, bliver i 2020 afviklet som et digitalt arrangement over én dag. Det har forbundets hovedbestyrelse besluttet som konsekvens af coronasituationen.

Det betyder bl.a., at en planlagt temadag om 'Vi er Socialpædagogerne', arbejdsmiljø og OK21 bortfalder. 'Vi er Socialpædagogerne' og arbejdsmiljø er dog fortsat på dagsordenen som prioriterede indsatser, hovedbestyrelsen ønsker fokus på i den kommende kongresperiode.

– Det var den rigtige beslutning af hensyn til de delegerede, deres familier og de borgere, de arbejder med. Det er en helt ekstraordinær situation og med restriktioner, som gør det vanskeligt at afholde kongres med samvær, meningsudvekslinger og diskussioner i grupper. Nu gør vi det på en anden måde, og vi skal stadig sætte retningen for de næste to års arbejde i vores forbund, siger forbundsformand Benny Andersen. X

Kongressen afvikles 11. november. Den kan ses på sl.dk/kongres2020

ARRANGEMENTER

Populære konferencer i de faglige selskaber

I kongresperioden er Socialpædagogerne lykkedes med at øge medlemmernes glæde ved de faglige selskaber. Det ses ikke mindst ved de mange velbesøgte og roste arrangementer. Bl.a. er prisen for at deltage i faglige konferencer sat markant ned, og det har fået flere medlemmer til at deltage. X

Kvalitet og faglighed er min røde tråd

– I en turbulent tid står socialpædagoger fast og lyser op som faglige fyrtårn. Og er der noget, jeg vil kæmpe hårdt for lige nu, er det rammerne for den faglighed, der hver eneste dag skaber livskvalitet for samfundets allermest udsatte – og det arbejdsmiljø, der er en forudsætning for det, siger forbundsformand **Benny Andersen**

TEKST TINA LØVBOM PETERSEN /// FOTO KASPER LØFTGAARD

D

ER ER ÉT ORD, som er nærmest umuligt at komme uden om, når man beder Socialpædagogerne's forbundsformand om at give en her og nu-status knap to år efter seneste kongres: corona.

For corona er forklaringen på, at kongressen i år afholdes digitalt over en enkelt dag 11. november. Og corona er skyld i, at en stor del af de arrangementer og aktiviteter, som ellers skulle have givet Benny Andersen muligheden for at

møde og gå i dialog med medlemmerne, enten helt er aflyst – eller rykket til cyberspace.

Men corona er også det element, der mere end nogensinde før har slået fast, at socialpædagoger er livsnødvendige, når en uventet virus pludselig vender op og ned på alt.

– Skulle jeg nogensinde have været det mindste i tvivl om den rolle, socialpædagoger spiller i det danske samfund, ja, så er det med corona blevet slået fast igen og igen, at vi er uundværlige. Corona har været en slags forstørrelsesglas på al den faglighed, der er derude. Og jeg er så pavestolt over at stå i spidsen for en faggruppe, der dybt professionelt og med stort gåpåmod

Corona har været en slags forstørrelsesglas på al den faglighed, der er derude.

— Benny Andersen, forbundsformand Socialpædagogerne

og kreativitet har formået at skabe en hverdag med indhold for samfundets mest udsatte i en tid, hvor intet er, som det plejer, siger Benny Andersen og tilføjer:

– Og ikke nok med, at vores medlemmer har været fantastiske socialpædagoger i en svær tid. De har også i høj grad formået at holde smitten væk fra arbejds-

Fællesskab
– Med projektet 'Vi er Socialpædagogerne' skal vi vænne os til at tænke i 'vi' – og se Socialpædagogerne som et forbund, vi udvikler sammen, siger Benny Andersen.

pladserne, fra dem selv og fra de mennesker, vi arbejder med. Det gør mig så stolt.

Lang liste af initiativer

Mens meget lige nu handler om at holde afstand, var budskabet nærmest det modsatte, da Benny Andersen og Socialpædagogerne for to år siden varmede op til kongressen. Med projektet 'Vi er Socialpædagogerne' skulle afstanden mellem fagforbund og medlemmer mindskes – det handlede om synlighed,

tilstedeværelse og det personlige møde ansigt til ansigt.

– Det handler i bund og grund om at skabe følelsen af at være en del af vi'et. Om, at vi som forbund er der, hvor medlemmerne er – og om at lukke medlemmerne ind i maskinrummet, hvor de også kan være med til at forme os som forbund, siger Benny Andersen.

Blandt de helt konkrete tiltag, der blev skudt i gang med 'Vi er Socialpædagogerne', er bl.a. det digitale medlemspanel 'Medlemspulsen', hvor et panel af medlemmer svarer på spørgsmål om faglighed og arbejdsforhold – svar, som skal bruges til at gøre forbundet mere nærværende og relevant over for medlemmerne.

Et andet tiltag er læringsdagen #stoltsocialpædagog, hvor medlemmer arbejder med at styrke deres gennemslagskraft som fagpersoner – og med Initiativpuljen, hvor man som medlem kan søge om støtte til faglige eller sociale initiativer.

– Og det er jo helt vildt, hvad vores medlemmer har fundet på af aktiviteter rundt om i hele landet. Initiativpuljen er brugt rub og stub, og vi har en liste så lang af vidt forskellige arrangementer, som alle sammen er udtænkt og gennemført af medlemmer. Samtidig har vores ti kredse også været superdygtige til at søsætte lokale initiativer, der gør Socialpædagogerne til et endnu mere attraktivt fællesskab for medlemmerne.

Essensen af arbejdsglæde

Et af de arrangementer, Benny Andersen selv deltog i, foregik i Nykøbing Sjælland, hvor et medlem havde fået støtte fra Initiativpuljen til at afholde en aften under temaet arbejdsglæde.

– Den aften var der en af de fremmødte socialpædagoger, der sagde noget, der virkelig brændte sig fast hos mig. 'Jeg glæder mig sådan, til det snart bliver mandag igen, for så kan jeg komme på arbejde,' sagde hun. Sådan en kommentar er for mig essensen af arbejdsglæde, smiler han og skynder sig at påpege, at succesen ved 'Vi er Socialpædagogerne' ikke kun skal måles i antallet af konkrete initiativer og projekter.

– Kernen i hele medlemsprojektet er jo den måde, vi skal være fagforening på. Nu og fremover. Det er en måde at tænke på, som vi skal udvikle hele tiden, hvor alle – forbundskontor, kredse og medlemmer ude på arbejdspladserne – tænker i 'vi'. At vi ser på Socialpædagogerne som et forbund, vi udvikler sammen. Det

mindset er jo noget, vi hele tiden skal arbejde med, lyder det fra forbundsformanden.

Socialpædagogik i verdensklasse

Det er ikke nogen let opgave for Benny Andersen at koge to års oplevelser ned til få udvalgte punktnedslag. Men én ting, der altid fylder meget i formandskalendarer, er arbejdspladsbesøgene. Og dem har der trods corona også været mange af siden november '18.

– Med fare for, at det lyder lidt fortærsket, så er det på mine arbejdspladsbesøg, jeg møder den der stærke socialpædagogiske stolthed, som er så ubeskrivelig. Hvad end det er aktivitetstilbud eller væresteder, døgninstitutioner eller opholdssteder, jeg besøger, så er det altid følelsen af stolthed, jeg har med mig hjem. Stolthed over at møde så mange socialpædagoger, som med hjerne og hjerte gør en forskel for samfundets mest udsatte – og stolthed over, at vi er en faggruppe, der altid er på borgerens side, siger han.

Mange af besøgene tager forbundsformanden da også med sig videre i det videre politiske arbejde.

– Mit møde med medlemmerne og de mange konkrete eksempler på, hvordan socialpædagoger med deres faglighed løfter udsatte menneskers liv, dem bruger jeg til så at sige at oversætte socialpædagogik. Fx når jeg skal forklare over for socialministeren eller KL, hvorfor lige præcis socialpædagoger er så vigtige, siger Benny Andersen.

Pas på balancen ikke tipper

Men mødet med medlemmerne og de rammer, socialpædagoger arbejder under i dag, er samtidig noget af det, der kalder på bekymring, siger Benny Andersen. Han taler om en balance, der er faretruende tæt på at tippe.

– Vi er ikke der endnu, hvor vi ikke smiler, når vi går på arbejde – og hvor vi ikke smiler, når vi går hjem. Men jeg møder flere og flere medlemmer, som oplever, at de er presset på både faglighed, på ressourcer og på arbejdsmiljøet. Og den udvikling bekymrer mig. Et godt arbejdsmiljø og ordentlige rammer og vilkår er jo altgørende for, om du har mulighed for at være den fagperson, du gerne vil være. Den balance må aldrig tippe.

Netop derfor er kvalitet da også den altoverskyggende overskrift på den socialpolitiske dagsorden, mener forbundsformanden.

»»

Kvalitet

En af de helt altafgørende dagsordener for Benny Andersen – og Socialpædagogerne – handler om at sikre den nødvendige faglige kvalitet på det specialiserede område.

Vi er jo dem, der i sidste ende giver sårbare mennesker livsmuligheder – og for at lykkes med det skal vores faglighed prioriteres endnu højere, end det sker i dag.

— Benny Andersen, forbundsformand Socialpædagogerne

OK21 udfordrer

Med kvalitetsdagsordenen har Socialpædagogerne sat det lange lys på. Men på den korte bane er der to andre store begivenheder, der fylder på formandsbordet. De kommende overenskomstforhandlinger – og en rund fødselsdag.

– For at tage en af de store udfordringer først, så venter OK21-forhandlingerne lige om hjørnet. Og selvom vi selvfølgelig vil gøre alt, hvad vi kan for at lande et godt resultat, der ikke mindst sikrer en fornuftig lønudvikling, så må vi også anerkende, at der lige nu ikke er udsigt til de helt store gaver.

For der er det igen, det lille ord. Corona.

– Vi står midt i en tid med mange ubekendte og et samfund, hvor virksomheder lukker, hvor arbejdsløsheden stiger, og hvor lønudviklingen er gået i stå. Derfor ville jeg da også helst have udskudt forhandlingerne. Men når det er sagt, så er vi klar – og vi vil selvfølgelig kæmpe for de bedst mulige resultater for medlemmerne, siger Benny Andersen.

Lad os fejre fagligheden

Noget mere optimistisk er han omkring den kommende runde fødselsdag.

– Ved årsskiftet kan Socialpædagogerne fejre 40-års fødselsdag. 40 år, hvor vi har arbejdet ud fra en fast tro på, at forruden er større end bakspejlet. For vi vil noget med vores fag. Vi vil skabe de gode løsninger. Vi insisterer på at udvikle. Så når vi om kort tid hejser fødselsdagsflaget, så skal vi i den grad fejre socialpædagogernes faglighed.

– Men, tilføjer Benny Andersen: – Vi skal også markere, at den socialpædagogiske faglighed er stærkt udfordret.

– Vi skal jo gerne også efter de første 40 år kunne insistere på, at vi er dem, der finder løsninger. Politisk og ude på arbejdspladserne. Vi er jo dem, der i sidste ende giver sårbare mennesker livsmuligheder – og for at lykkes med det skal vores faglighed prioriteres endnu højere, end det sker i dag. Og det er jeg klar til at kæmpe for. ×

Tre solide fingeraftryk

Hvor har Socialpædagogerne i den indeværende kongresperiode sat sine aftryk og haft indflydelse? Forbundsformand **Benny Andersen** kommer med tre konkrete eksempler:

1 'Stop for profit på udsatte,' lød det fra talerstolen på kongressen i 2018, hvor Benny Andersen talte sig varm med budskabet om, at ingen skal kunne tjene penge på udsatte. I disse dage diskuteres det på Christiansborg, hvordan man skal sætte en stopper for profit.

– Den model, regeringen forhandler ud fra, ligner fuldstændig det oplæg, vi annoncerede på kongressen for to år siden. Så der er blevet lyttet til os. Nu handler det så bare om at holde fast i, at det ikke bliver en kamp mellem privat kontra offentlig – men om at sikre et velfærdssamfund, hvor man ikke kan score kassen på udsatte mennesker, siger Benny Andersen.

2 Psykisk arbejdsmiljø har for nylig fået sin egen bekendtgørelse – og at vi er nået dertil, skyldes i høj grad en vedvarende indsats fra Socialpædagogerne, mener forbundsformanden:

– Vi kan sammen med fagbevægelsen godt tage æren for, at psykisk arbejdsmiljø i den grad er kommet på dagsordenen og nu sidestilles med det fysiske arbejdsmiljø. Det er godt solidt fagforeringsarbejde, og det er noget, vi skal være rigtig stolte af. For det betyder noget for vores medlemmers arbejdsliv og hverdag, at det nu står helt klart, hvordan man skal forebygge fx vold og trusler eller for stor arbejdsmængde.

3 Socialpolitisk topmøde har ad to omgang været med til at sætte den socialpolitiske dagsorden, mener Benny Andersen:

– Den første gang – på Arbejdmuseet i september sidste år – samlede vi alle relevante parter inden for det socialpolitiske felt og lancerede vores eget socialpolitiske udspil. Det udspil har medvirket til, at vi i dag diskuterer specialeplan, større specialisering på uddannelsen og et stop for profit på udsatte. I år lancerede vi på et virtuelt socialpolitisk topmøde både et stort kvalitetsoplæg samt et anbringelsesudspil, som nu er med til at kvalificere det politiske arbejde med at sikre bedre anbringelser. Begge topmøder har vist, at vi i den grad kan være med til at sætte den politiske dagsorden. Vi bidrager med faglige indspark, der giver mere konkrete diskussioner og forhandlinger – og mindre sniksnak. Mit mål er derfor, at vi også fremover kan sparke det socialpolitiske efterår i gang med vores eget topmøde – som en pendant til det, som Sorø-mødet er på uddannelsesområdet (en fast tradition, der blev indstiftet i 1983 af daværende undervisningsminister Bertel Haarder, red.). ×

TILBUD TIL ANBRAGTE BØRN OG UNGE OG DERES PLEJEFORÆLDRE OM DELTAGELSE I NETVÆRKSGRUPPER

CAFA starter en gruppe for anbragte børn og unge i alderen 12-16 år samt en gruppe for deres plejeforældre.

Anbragte børn og unge får styrket deres selvværd og selvfølelse, bliver mindre ensomme og får større indsigt i deres egen situation ved at deltage i en netværksgruppe.

Plejeforældre kan føle sig alene i deres rolle, og særligt i plejebarnets teenageår kan de føle sig udfordret. I en netværksgruppe kan de dele erfaringer og få faglig sparring af CAFA.

Netværksgrupperne mødes 1 gang om måneden, de unge i Borup og plejeforældrene i Roskilde. De unge kan godt deltage uden, at deres plejeforældre ønsker at deltage. Det er **gratis** for både børn og unge og plejeforældre.

Læs mere om projektet på www.cafa.dk eller kontakt projektleder Tina Bjørn Olsen tbo@cafa.dk eller mobil 20 90 34 64.

 TRAP Consulting
Betydningsfuld rådgivning til Botilbud

Højt specialiseret rådgivning til botilbud og opholdsteder

- Godkendelse af botilbud
- Godkendelse af opholdsteder
- Juridisk rådgivning
- Økonomisk rådgivning
- Faglig kvalitetsudvikling
- Ledelsessparring
- Bestyrelsesoptimering
- Organisationsudvikling
- Strategisk rådgivning
- Dialog med myndigheder

KONTAKT

Flemming Trap
+45 7273 6474
kontakt@trap.consulting
www.trap.consulting

VI ER SOCIALPÆDAGOGERNE

Medlemmerne er Socialpædagogerne. Derfor blev det på Socialpædagogernes kongres i 2018 besluttet at sætte medlemmerne endnu mere i fokus gennem medlemsprojektet 'Vi er Socialpædagogerne'. I de to år, der er gået, er der blevet født og afprøvet et væld af idéer og initiativer, der til sammen har gjort Socialpædagogerne til et endnu mere levende og attraktivt fællesskab. Kongressen skal beslutte, om medlemsprojektet skal fortsætte frem til 2022. Her kan du få et indblik i noget af det, der er sket.

LÆRINGS-DAGE

15 medlemmer sætter ord på fagligheden

– **Det med at stille sig op**, trække vejret og stole på, at der sidder nogen, der faktisk gerne vil høre på, hvad jeg har at sige – det synes jeg var en megafed oplevelse. Sådan fortæller socialpædagog Ina Buch, der deltog i den første af i alt to gratis læringsdage – #StoltSocialpædagog – arrangeret af Socialpædagogerne som en del af projektet 'Vi er Socialpædagogerne'. I alt 15 socialpædagoger og familieplejere blev trænet i at sætte ord på den forskel, de gør i deres daglige arbejde. X

FOTO: PRIVAT

INITIATIVPULJEN

MEDLEMMER TAGER INITIATIV

Som en del af medlemsprojektet 'Vi er Socialpædagogerne' søsatte forbundet Initiativpuljen, hvor medlemmer har kunnet søge om at få op til 10.000 kr. til et fagligt eller socialt initiativ til dem og deres kolleger. Det er blevet til i alt 76 medlemsdrevne initiativer med tilsammen omkring 2.000 deltagere.

FOTO: PRIVAT

Det har givet medbestemmelse

På Kolding Sygehus arbejder de to socialpædagoger Anne Mette Wilkens og Rikke Engholm Lund.

Da de hørte om Initiativpuljen, havde de straks socialpædagogerne på regionens hospitaler i

tankerne: De skulle samles til en netværksdag.

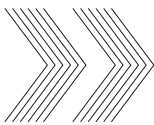
– **Her kunne vi få lov til at snakke socialpædagogisk faglighed, vilkår, læring og metoder. Det giver større faglig bevidsthed og faglig stolthed at møde andre socialpædagoger, der deler nogle af de samme overvejelser og dilemmaer i hverdagen**, siger Anne Mette Wilkens.

Det lille netværk mødtes på kredskontoret, hvor de fik præ-

senteret et fagligt oplæg om mentalisering af psykolog Emil Rask og havde tid til at udveksle erfaringer, glæder og frustrationer.

Det gav et løft, fortæller Anne Mette Wilkens.

– Vi kan godt føle, at vi bliver lidt glemt – også i mængden af andre store medlemsgrupper i forbundet. Så det giver noget særligt at have et netværk med ligesindede og opleve, at forbundet på den måde også har fokus på os. Det har da givet medbestemmelse, siger hun. X

Jeg vil gerne støtte op om, at forbundet er opmærksomt på at have fingeren på pulsen i forhold til medlemmernes virkelighed ved at spørge medlemmerne, så man ikke mister forbindelsen, men stadig er relevant i forhold til vores ønsker og krav.

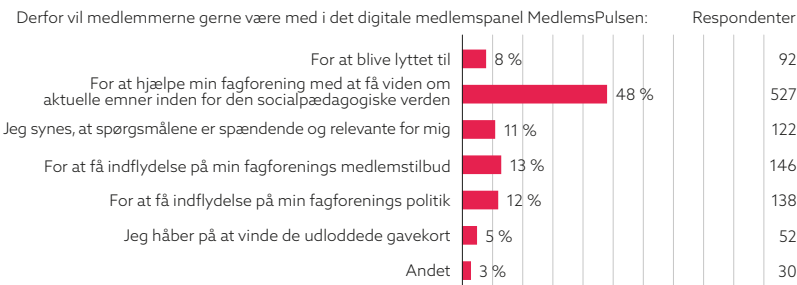
— Ole Bramsen, socialpædagog inden for børne- og ungdomspsykiatrien og en del af Socialpædagogernes digitale medlemspanel, MedlemsPulsen

MEDLEMSPULSEN

Medlemmernes viden i spil

I Socialpædagogernes digitale medlemspanel, MedlemsPulsen, har knap 2.800 socialpædagoger og familieplejere svaret på spørgsmål – om alt fra tiårsplanen for psykiatrien og arbejdet under corona til kærlighed på arbejdspladsen og brugen af ufaglærte og vikarer. Svarene er blevet brugt til det social- og fagpolitiske arbejde – og så har de skabt overskrifter i Socialpædagogen:

- **'57 pct.** af medlemmerne i MedlemsPulsen mener, at der bør være særlige retningslinjer for affærer og parforhold på arbejdspladsen.'
- **'Fire ud af fem** socialpædagoger har fået ny faglig viden under corona.'
- **'33 pct.** af dem, der arbejder på bosteder for voksne med sindslidelser, bruger velfærdsteknologi dagligt eller ugentligt.'

I dialog med politikere

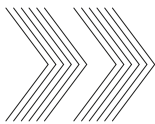
Da forbundet lancerede Initiativpuljen, lå det lige for, hvad TR og FTR i Guldborgsund Kommune Ulla Houldcroft og de otte andre tillidsrepræsentanter i hendes TR-netværk gerne ville tage initiativ til: dialogmøder med lokalpolitikere.

– Vi ville netop gerne fortælle dem, at 'vi er socialpædagogerne' – fortælle dem om vores arbejde, vores udfordringer og ønsker for fremtiden, siger hun.

Resultatet blev et dialogmøde med lokalpolitikere i efteråret 2019, der blev så stor en succes, at mødet netop er blevet gentaget – med dobbelt så mange politikere på tværs af flere politiske udvalg.

– **Politikerne har jo begrænset viden om vores arbejde. De hørte, at vi faktisk har visioner for socialpædagoger og de socialpædagogiske arbejdspladser og kan byde ind med løsninger på de udfordringer, vi møder.** Jeg mener, det er utrolig vigtigt, at vi på den måde synliggør os selv lokalt og inviterer os ind i det politiske maskinrum. Og det er lykkedes, siger hun.

På den måde har Initiativpuljen givet tillidsrepræsentanter – og medlemmer i øvrigt – nogle helt nye handlemuligheder, mener Ulla Houldcroft – ligesom det har synliggjort forbundets arbejde. X

Initiativpuljen har været en fantastisk måde at støtte op om vores socialpædagogiske faglighed på, hvilket har afgørende betydning for mig. Det kan jo næsten ikke komme tættere på vores faglighed.

— Maria Krogsgaard, socialpædagog ved Neurocenter Østerskoven, der har fået penge fra Initiativpuljen til at arrangere en temadag om forråelse med psykolog Dorthe Birkmose

Corona: Vi bruger de gode erfaringer

Bedst som de fleste troede, at hverdagen kunne begynde at ligne sig selv, har corona endnu engang vist sit ansigt. **I takt med at smittetallene stiger, vender socialpædagoger landet over tilbage til de rutiner, der blev indført i foråret** – med afstand, håndsprit, værnemidler og forskellige restriktioner. Men vi er bedre rustet denne gang, lyder det fra de fire socialpædagoger, vi har besøgt for at få et indblik i deres coronahverdag

TEKST
JAKOB RAVN FJORDBO
///
FOTO
RICKY JOHN MOLLOY
SOPHIA JULIANE LYDOLPH
TOR BIRK TRADS

Borgerkontakten skal gentænkes

**Maja Hell Granholm,
familie-ungekonsulent og TR
i Familie- og Ungekontakten,
Silkeborg Kommune**

En af de største udfordringer ved corona er, at det besværliggør det socialpædagogiske grundarbejde. At skabe relationen og fastholde den. Når jeg besøger udsatte familier og unge, sker det, at børnene bliver skræmte over, at jeg står i døren med mundbind og gummihandsker. Heldigvis har mange efterhånden vænnet sig til det, da de i dag ser værnemidler overalt.

Men da restriktionerne i foråret forhindrede mig i at komme i flere familiers hjem, blev kontakten pludselig meget fjern. Jeg havde en følelse af, at relationen til borgerne begyndte at glide ud, for den telefoniske kontakt, der trådte i stedet, var slet ikke nok til at bevare følingen med familiens situation. To forældre kunne fx fortælle over telefonen, at alt gik, som det skulle. Men da landet åbnede igen, blev det tydeligt, at det havde været svært for dem at fastholde den daglige struktur for børnene, vi havde arbejdet med.

Corona har også været en anledning til at gentænke borgerkontakten. Vi har i perioder foretaget mange besøg udendørs. Det giver samtalerne et andet rum og har for mange fungeret rigtig godt. Jeg oplever, at flere borgere under nedlukningen følte sig mere i ro, da meget hverdagsstress, pres og forventninger forsvandt. ✕

Vi bruger erfaringerne fra nedlukningen

Charlie Müller Jensen, socialpædagog og AMR på Midgården, et botilbud for voksne med multiple funktionsnedsættelser i Halsnæs Kommune

Kort efter vi tog mundbindene af, steg smitten, og så kom de på igen. I september begyndte vi at bære dem konstant – kombineret med visirer, når vi er tæt på borgerne. Men værnemidler er nu ikke fremmede for os. For borgerne på Midgården har et stort støttebehov, som betyder hjælp døgnet rundt med alt fra personlig hygiejne til sociale aktiviteter. Derfor er vi vant til handsker, håndsprit og forklæder. Så omstillingen har ikke været så stor. Men nogle borgere har bemærket, at vores ansigter nu er dækket af både mundbind og visir. En forsøger at rive det af i sjov og synes, jeg ligner Bygge- mand Bob (karakter fra tegnefilm, red.). Så synger jeg kendingsmelodien for ham og får det bedste ud af det. Andre har det svært med vores forandrede ansigter og bliver frustrerede. Men corona har gjort os klogere på digital kommunikation. Under besøgs- forbuddet hjalp vi borgerne til at face time (lave videoopkald, red.) med deres pårørende. Det gav vildt god mening for nogle, da det dæmpede deres frustra- tionsniveau, mens det for andre skabte mere savn og yderligere frustration. Så hvis vi bliver lukket ned igen, er vi klar til at bruge de erfaringer – med respekt for borgernes forskellighed.×

Borgerne kan meget mere, end vi troede

Dorthe Stenmann Friis, socialpædagog, Bo- og støtte- tilbuddet Sydøst, et samværs- og støttetilbud for voksne udviklingshæmmede, Odense Kommune

Den største og sværeste faglige opgave under corona var – og er stadig – at rumme den utryghed og angst, nogle borgere føler. De reagerer kraftigere nu, end de gjorde un- der nedlukningen i foråret. For nu ved de, hvad der kan ske, hvis det hele lukker ned igen, bedst som de er vendt tilbage til deres arbejde og en næsten normal hverdag. Men selvom vi er blevet rasket i på den lidt hårde måde, har forandringerne tvunget os ud i nye situationer, der har været lidt af en faglig øjenåbner. Vi bruger naturen mere nu, og det fælles tredje, som fx en gå- tur skaber, giver en mere afslappet form for samvær. Og så er bor- gerne, der bor i hver deres almenbolig tæt på hinanden, begyndt at dyrke naboskabet sammen. De startede på eget initiativ med at spise hjemme hos hinanden, da vores tilbud om fællesspisning blev lukket. Det er vi helt oppe at ringe over! For det har altid været en udfor- dring at få dem til at skabe stærke relationer til hinanden, da vi som socialpædagoger meget nemt kan blive omdrejningspunktet. De har vist, at de kan langt mere, end vi troede, og den udvikling skal vi værne om og under- støtte – også når coro- na en dag er fortid.×

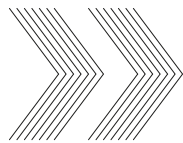
Vi skruer op for kvalitetstiden

Jacques Stendal Thorstensen, socialpædagog på Nybrogaard, et psykosocialt botilbud under Gladsaxe Kommune

Corona har tvunget os til at fravælge al unødigt transport ud af huset. Nu kører vi udelukkende borgerne til lægen og andre obligatoriske aftaler – og så er det med mundbind og en enkelt borger ad gangen. Det er et nødvendigt men ærgerligt offer at bringe, da jeg ved, hvordan turene med fællesbussen til fx havet og naturen giver borgerne livskvalitet. Samtidig fører de mange forandringer med aflysning af beboerferie og al den spritten af og rengøring til, at der bliver mindre tid til det sjove. Men vi kompenserer så godt, vi kan, ved at skrue op for de hyggelige hjemmeaktiviteter som brætspil og filmaftener, så borgerne fortsat føler, at de har noget at stå op til. For det ligger i ånden i vores hus, at vi skal have kvalitetstid sammen. Og jeg tror, at det har styrket de interne relationer i huset lidt. Samtidig har vi været nødt til at skrue lidt ned på dokumentation og udviklingsplaner, som følger med det rehabiliterende arbejde. Jeg kan se, at det har været en lettelse for nogle af borgerne, at de rammer er blevet løsnet. De har oplevet, at de ikke hele tiden behøver at være 'i udvikling'. Nu er det okay bare at være, bare at høre til. ✕

vinthermosgaard.dk/kursus/supervisoruddannelse-2021

Nu skal min uddannelse foldes ud i praksis

TEKST JAKOB RAVN FJORDBO /// FOTO TOR BIRK TRADS

Som nyuddannet – hvilke tanker havde du om livet efter studiet?

Jeg var sikker på én ting. Jeg ville arbejde med udsatte

unge. Vi har så mange privilegier og muligheder i Danmark. Alligevel er der en gruppe unge mennesker, der af sociale eller mentale årsager har det virkelig svært. Jeg bilder mig ikke ind, at jeg kan hjælpe dem alle. Men kan jeg hjælpe én ung til et bedre liv, gør jeg en forskel. Det er kernen i faget for mig.

Hvordan landede du dit første job?

Jeg var løs vikar på mit gamle praktiksted – en døgninstitution for børn og unge med udviklingsforstyrrelser. Først blev jeg ansat året ud, men en dag i september fandt jeg ud af, at naboafdelingen slog en etårig stilling op. Jeg søgte den, og under et mandagsmøde blev jeg kaldt til jobsamtale den følgende onsdag. Det var ret specielt, for på den anden side af bordet sad to kolleger samt mine ledere. De kendte mig jo, men netop derfor følte jeg, at jeg skulle levere noget ekstraordinært. Det må jeg have gjort, for to dage senere fik jeg tilbudt jobbet.

Hvad er det fedeste ved at tage springet fra studerende til socialpædagog?

At mærke hvordan min uddannelse folder sig ud i praksis. Det sker nærmest intuitivt. Jeg går ikke rundt og tænker, ’nu skal jeg bruge den her teori over for den her dreng med autisme’. Men ofte går jeg til den unge på en måde, hvor jeg bagefter tænker, ’hov, der trak jeg faktisk på

Mathias Gliemann Hemmer 25 år

2020

Socialpædagog, Specialindsats for børn og unge, en døgninstitution for børn og unge med særlige behov, Randers Kommune

2020

Uddannet socialpædagog fra Via University College Campus Randers

2018

Pædagogstuderende i praktik, Specialindsats for børn og unge, Randers Kommune

2019

Pædagogstuderende i praktik på special-dagtilbud

2017

Pædagogstuderende i praktik på skole-området

2014

HF-student fra Aarhus HF og VUC

noget, jeg lærte på studiet’. Det er fedt, at der hænger meget mere læring fast, end jeg troede!

Hvordan kommer det fx til udtryk?

På studiet lærte vi om ’Det fælles tredje’ (hvor-dan et interessefællesskab mellem socialpædagog og borger styrker relationen, red.). Hvis jeg skal skabe en relation til en ny ung, afsøger jeg intuitivt, om vi fx har fælles interesser – særlige genstande på hans værelse, fritidsinteresser osv. Ellers bruger jeg min nysgerrighed til at spørge ind, så han også føler, han lærer mig noget.

Hvad er det sværeste så?

At skulle bevise mit værd over for langt mere erfarne kolleger. Jeg vil gerne vise, hvad jeg kan, og jeg skal turde sætte spørgsmål ved ’plejer’. Men samtidig skal jeg huske, at jeg stadig arbejder for at lære, og det kræver ydmyghed. Som min kørelærer engang sagde: ’Nu har du dit kørekort, men det er først nu, du skal lære at køre bil.’

Hvor ser du dig selv om ti år?

Inde hos politiet, faktisk. Det har ligesom pædagogfaget været en drøm i mange år, og fagene har det til fælles, at de handler om at skabe tryghed for andre. Så hvem ved, måske er der flere store spring på vej?

Har du et tip til andre nyuddannede?

Du skal ikke være nervøs for ikke at få et fuldtidsjob lige med det samme. Man kan sagtens starte med at søge vikarjobs og arbejde sig ind den vej. Det handler om at få et ben inden for og vise, hvad man kan. ×

Pædagog-studerende

Socialpædagog på døgninstitution

Mathias Gliemann Hemmer sprang fra pædagogstuderende til arbejdende socialpædagog, da et vikarjob på hans gamle praktiksted åbnede døren til en fuldtidsstilling.

Job- og karriererådgivningen tilbyder gode råd og sparring til dig, der overvejer at skifte spor.
Ring mandag kl. 14 til 17 på 7248 6060
eller bestil tid til en samtale på 7248 6000

FOTO: PRIVAT

Tanja Grønbæk Nielsen om Maja Birk Davidsen

Det jeg ser

Socialpædagog Tanja Grønbæk Nielsen har Maja Birk Davidsen som fællestillidsrepræsentant

MAJA ER LANGT VÆK, MEN MEGET NÆRVÆRENDE

På den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse STU Skivefjord er vi kun tre socialpædagoger, så vi har ikke vores egen tillidsrepræsentant. Men vi har Maja som fællestillidsrepræsentant. Selvom hun fysisk er langt væk, er hun meget nærværende, for jeg kan altid ringe. Og intet er for småt. Mest tydeligt blev det under coronanedlukningen, hvor jeg og en kollega blev udlånt til en børnehave. Her var Maja et kæmpe øre, for selvom vi selvfølgelig gerne ville hjælpe, var det også ret hårdt. Især fordi vi følte os 'sendt væk hjemmefra' og delvist udelukket fra fællesskabet på STU'en, hvor lærerne underviste hjemmefra. Maja kunne ikke ændre arbejdsvilkårene, men hun kunne rumme og anerkende os, og det gjorde os roligere ved den nye arbejdsituation. Jeg tænker, at det er vigtigt, at en TR opbygger en god relation til medlemmerne, og det gør man på samme måde, som vi opbygger relationer til borgerne: ved at vise, at man er der for dem.

Ser du noget særligt hos en kollega? Send en mail til: nyhedsrum@sl.dk

Hørt!

De kommer jo ind under huden på dig. Du arbejder hele tiden med, at det her barn skal have det bedre. Du bukker dig jo ikke ned til en treårig og siger: 'Nu orker jeg ikke mere med dig, nu må vi finde et andet hjem.'

— **Erwin Schmidt**, som sammen med sin kone, Anne-Marie Schmidt, er familieplejer – sagt til Kristeligt Dagblad

Øjeblikket

En mor til et handicappet barn, som endnu engang var blevet ramt af sygdom, sagde til mig, at hun faktisk håbede, at barnet denne gang ville dø. Det ramte mig virkelig hårdt. For som forælder tænkte jeg, hvordan man overhovedet kan tænke sådan som pårørende – for mig ville det være noget af det værste at miste sit barn. Men denne mor var helt ærlig om, at hun var angst for, hvem der skulle tage sig af hendes barn, når hun ikke længere var der, og der kun var det offentlige tilbage. Det gav mig virkelig noget at tænke over.

— **Frank Hedegaard**, forstander på Blindecenter Bredegård, om det vigtige pårørendesamarbejde